

Biskop i Nidaros, Herborg Finnset

1

Visitat i Flatanger, Namdalseid og Statland sokn Midtre Namdal prosti

20. – 26. april 2026

Et nytt fellesskap

**Oppsummering
26. april 2026**

I den vel 150år gamle hvitmalte kirka på Vik i Flatanger er det varmt og ganske fullt: Det er kulturkveld med lokale krefter. Koret Korall- eller Kor Ajll- som er blitt til på initiativ fra Frivilligsentralen i Flatanger, stiller opp. Voksne folk som har lyst til å være med i et sånt fellesskap som vi får av å synge sammen og være sammen. De stemmer opp den gamle bønna «Dona nobis pacem» - gi oss fred! Så enkelt og aktuelt kan det sies og gjøres, midt i vår urolige tid: sette ord på det vi alle er opptatt av og tenker på, i et ny-oppstått fellesskap som det å *synge sammen* gir oss. Håpet og bønna lever.

Håpet er kanskje den viktigste motsatsen til avmakten. Et levende håp som lyser for oss – uansett: den oppståtte Jesus forlater oss aldri. Samme hvor dypt vi er nede, er vi aldri helt alene. Det gode skjer fremdeles mellom oss. Gud skaper fremdeles på nytt mellom oss, gir oss krefter til å fortsette der hvor mørket vil få oss til å bli redde og avmechtige.

Vi synger sammen i kirka, og gleder oss over unge og voksne musikalske talenter. Vi kan kjenne at vi er en del av *et større vi*.

Et nytt fellesskap

Visitasen i Statland, Namdalseid og Flatanger har fått tittelen «Et nytt fellesskap.» Årsaken er den organisatoriske ommøbleringa som har pågått de siste årene: Det har vært endringer i kommunegrenser og prostiilhørighet, dere hører til i to kommuner, og noen av dere ansatte har oppgaver i flere sokn. Nå er dere i samme prosti og fellesrådsområde, - og nå tenker vi at én prest skal ha hovedansvaret for alle tre soknene. Vi håper det kan bli bra, og at det bidrar til å styrke fellesskapet dere imellom.

Fellesskap skapes hele tiden på nytt og på nytt, gjennom alt som åpner dører og gir mulighet for nye samarbeid, og at flere kan kjenne at de hører til i det lokale kirkefellesskapet. Det gir muligheter for at nye samarbeid kan oppstå og at menighetene kan løfte blikket, se og spørre: hva er det vi trenger her nå?

Å være på visitas er å se. Å være på visitas er å spørre: «Hvordan står det til?»

Formålet med en visitas er å støtte, inspirere og veilede menigheter og ansatte, og synliggjøre kirkas nærvær i lokalsamfunnet. Vi kan samle fokus i tre små spørsmål som vi trenger å stille oss hele tida:

- Hvor er vi?
- Hvor vil vi?
- Hvordan skal vi komme oss dit?

Tre små spørsmål på veien med strategiarbeid, eller vi kunne sagt det menighetsbyggende arbeidet: Hvordan sørger vi for å skape gode fellesskap som åpner opp kirkas rom for flere, og som er med på å skape bedre og åpnere lokalsamfunn, med plass til de som ønsker seg inn?

Takk for interessante og oppmuntrende samtaler med mennesker i mange faser av livet, for gjestfrihet og varme møter! Takk til alle dere som har planlagt og deltatt i arrangementer og samtaler under visitasen denne uka.

Møtet med de ansatte

Møtet med de ansatte er et av visitasens viktigste møter. Dere er nøkkel-medarbeidere i menighetenes virksomhet. Takk for tillitsfull samtale om arbeidshverdagen og hva dere er opptatt av.

De fleste ansatte har hatt sin arbeidsplass her i mange år. Menighetsarbeider for barn og unge, Julie Westerhus, er den sist ankomne, og det gleder meg å se at hun er godt i gang med å bygge opp tiltaket «barnekirke» i Namdalseid menighet.

Begge organistene er erfarne musikere, og har vært kirkemusikere i mer enn en mannsalder: Gudmund Thorsen startet opp for første gang i 1975 i Statland og Namdalseid. Og Stein Moe har nå vært ansatt i 38 år som organist i Flatanger. Takk for trofast arbeid, og det dere gir menighetene av kvalitets-musikk.

Siv Hilde Bulling er ansatt som diakoniarbeider i Namdalseid og Statland, og har også tatt på seg oppgaver knyttet til trosopplæring og til konfirmantarbeidet i flere sokn. Siv Hilde kan vi virkelig kalle en «lokalmenighetenes potet» i dette området.

Likeens er Anne Ruud Kristiansen personen som har holdt ting sammen i Flatanger i tider med ledighet i prestestillingen, og arbeidet tett sammen med frivillige i diakonale oppgaver.

Menighetspedagog Anne Lise Voll har vært trosopplæringens ansikt i mange sokn i Namdal: også barn som bor på små steder skal få delta i viktige opplegg. Det har Anne Lise stått for.

Takk også til kirketjenerne Olga Oksdøl, Steinar Olsen og Jens Olav Reitan for trofast arbeid.

Det er godt å høre at dere forteller om meningsfull arbeidsdag, og at dere selv sier at dere er gode på teamarbeid. Fortsett med det. Kirkelig arbeid er relasjonsarbeid. Dere kjenner folk og forhold her, og det er verdifullt!

Mer om kulturkveldene. Samisk nærvær

Vi har vært på kveldsbesøk i alle tre sokn. I tillegg til kvelden i Vik har vi vært på kulturkveld også i Statland kirke: Her fikk vi være med på en sang- og musikkveld med elgitar og orgel i spennende samspill – og vi sang vårens og sommerens salmer sammen, salmer som rommer håpet og lyset. Takk!

I Namdalseid møtte vi opp i Aejire Sijte på Hundset, et sted for kunnskap og forståelse for samisk kultur og reindrift. Vi samla oss i den store lavvuen og ble tatt imot av eierne, Sissel Stormo Holtan og Stian Furre. . Takk for en kveld som gjorde inntrykk. Vi fikk bl a se film fra sommer- og vintertid med reinflokken i Nord-Fosen Sijte, i Fovsen Njaarke Sijte.

Etter Sannhetskommisjonens rapport har vi lært mer om hvordan diskriminering og fornorsking har skapt vonde sår, og hvor avgjørende reindrifta er for sørsamisk kultur og identitet. Vi har også lært mer om hvor viktig det er for den som blir usynlig, at språk og andre uttrykk for den samiske kulturen tas i bruk, slik at en kan oppleve å bli *synlig*. Her får vi igjen en påminnelse om

å bli bedre til å lytte til hverandres livsfortellinger. Ofte er det noe vi overser, eller som ikke blir fortalt. Mange har en samisk tilknytning uten at det er det vi forteller først. Ingen er bare det vi ser.

Rådenes rolle. Frivillig arbeid. Diakoni og undervisning.

I alle visitaser er møter med menighetsråd og fellesråd viktige møter. Menighetsrådet har sitt mandat fra soknet, og fellesrådet fra soknene i kommunene: Menighetsrådet kan arbeide med hvordan kirken er synlig i lokalsamfunnet gjennom gudstjenesteliv, undervisning, diakoni, kultur og ulike tiltak.

I samtalen mellom menighetsråd og ansatte er det digitale verktøyet «Kirka vår» et nyttig verktøy for å samle tall, kunnskap, planlegging og statistikk på ett sted. Dette er en felles «bank» for ansatte og folkevalgte, og helt nødvendig å ta i bruk, sammen.

Det er ei imponerende liste over hva som skjer i samarbeid mellom ansatte og frivillige i menighetsrådenes regi i alle tre sokn.

Særlig har det vært fint å høre om Lys-Våken- arrangementene for de som går i 5.6.og 7. trinn på skolen, hvor barn fra de tre soknene møtes med ulike tema knyttet til bygdene: I Flatanger er havet tema, i Statland samisk liv og tradisjon, og i Namdalseid skogen og jorda.

Kirkekaffen er en viktig del av gudstjenestene i alle kirker. Det menneskelige fellesskapet er viktig.

Sorggrupper for voksne og yngre etterlatte har vært et godt tiltak i Flatanger.

Takk til alle som bruker tid og innsats i menighetsråd og fellesråd, og alle frivillige som er med.

Kultur- og salmekvelder er gode eksempler på hvordan kirkene kan brukes til langt mer enn gudstjenestefeiring og kirkelige handlinger. Sangkvelder og tilrettelegging for kirkekaffe som et fellesskapets rom der det går an, er viktig.

Her kan rådene tenke raust om hva kirkene kan romme, slik at de kan fungere som bygdas rom for kultur og verdifulle samtaler. Prøv gjerne ut nye ting! Blir det vellykket, kan det gjentas. Blir det ikke så bra, så kan det jo bli med forsøket.

Kirkebygg og gravplasser

Fire kirkebygg hører til i dette visitas-området. Statland kirke fra 1992 er den yngste. Og tre hvitmalte kirker: Vik, Løvøy og Namdalseid er alle fra andre halvdel av 1800-tallet. Kirkene fremstår i god stand, og har ingen meldte, større behov for vedlikehold. Det er flott å se en helt nymalt Namdalseid kirke og prøve de nye benkeputene i Vik kirke, for å nevne noe av det som nylig er gjort. Kirkeverge Magne Bergslid har redegjort for tilstanden i kirkene og som ordfører i Namsos Amund Lein sa det: jeg er imponert over hvor mye man får gjort for midlene som går til kirka.

Det er fem gravplasser i området. De er i god stand, og har alle god plass. Det er også navnet minnelund på fire av de fem gravplassene.

Takk til kirkeverge Magne Bergslid for godt og strategisk godt arbeid med bygg og gravplasser. Og takk til alle dere som er med på å holde kirkebygg og kirkegårder velstelte gjennom arbeidstid, dugnader eller gaver.

Beredskap

Den lokale kirka er en del av den veven som utgjør lokalsamfunnene. Kirkas mengdetrening og kompetanse på krisehåndtering i hverdagen er grunnlaget: Hver uke skjer det dødsfall som gjør at hverdagen bryter sammen for de som står midt i det. Her er kirka til stede, i det som blir så vanskelig når vi er midt i det, som omsorgs- og håpsbærer.

Her i Flatanger, Statland og Namdalseid er det rom for økt samarbeid mellom kommune og kirke. Gode planer og tett samarbeid er viktig for å få til ei så god oppfølging som mulig av de som blir rammet av ulykker eller brå død. Her bidrar den lokale kirka med sitt nærvær i det som ofte også er hele lokalsamfunnets sorg.

Den norske kirke er et nettverk og en struktur for sivilt samarbeid, til stede i absolutt hele landet, og er og vil være en viktig medspiller. Kirka er et nettverk av uvurderlig verdi i en nasjonal krise, og er også et sted for kultur deltakelse og frivillighet. Den står for viktige bidrag til det vi kan kalle eksistensiell beredskap.

Mer enn noen gang trengs det at vi er våkne, og forstår hva kristne og humanistiske verdier er, hva vår nordiske og europeiske tradisjon er verd, og hva som står på spill. Rettsstaten bygger ikke på «Skal ha» men til slutt på Jesus sitt spørsmål: »Hva kan jeg gjøre for deg»? Enda så mørk og håpløs vi synes verden og tida ser ut, må vi holde fast på at Guds himmel er spent ut over jorda og vår verden- hver dag, heile tida. Stjernene lyser fremdeles i mørket, eller som vi leser hver juledag: «Lyset skinner i mørket, - og mørket har ikke overvunnet det.» Håpet er der for oss, også når det mørkner i verden. Det er gode folk rundt om, og det er mange som har varme hjerter og et våkent blikk for andre. «..slik at mennesker på veiene kan skimte lys i dine bebodde øyne» som Hans Børli skriver. Vi trenger å fortsette å synge og gjøre bønner «dona nobis pacem – gi oss fred».

Skolene og tiden fram mot 2030

Det er 2 små skoler og 2 større skoler i samarbeidsområdet. Vi har vært på besøk hos ungdomstrinnet på Flatanger og på Namdalseid skoler. Takk for god mottakelse, og for gode spørsmål fra elevene. I samtalen var det også fint å få svar fra ungdommene om hvordan det er å være ung der de bor, om framtidsplaner og ønsker. Mange flytter på hybel når de starter på videregående. Det er en stor overgang.

I møtene med rektorer, lærere og elever har vi blitt tatt så godt imot. Takk for gode samtaler, også om ulike typer samarbeid mellom kirka og den lokale skolen.

Særlig takk for åpen samtale i møte med rektorene, om muligheter for samarbeid, og om hvordan vi kan bistå hverandre i kriser som kan oppstå. Jeg vil oppfordre dere til å gå videre med utvikling av samarbeid. Kanskje er det nye muligheter som ligger her med én felles prest, som sammen med andre gode medarbeidere kan se etter nye samarbeids-prosjekter.

Både for den lokale kirka og for skolen og lokalsamfunnene gir nasjonaljubileet i 2030 særlige muligheter. Her kan vi gå sammen om gode og inkluderende prosjekter hvert år framover: fortellinger knyttet til områdets historie, eller knyttet til de årlige tema. Både skole og kirke kan f eks ta del i samtalen om hva det betyr i dag at samfunnet er tuftet på et kristent og humanistisk verdigrunnlag. Hvordan ønsker vi at framtidens Norge skal være? Både å feire fortid og være med og *forme framtid* er viktig, - og det skjer der vi er nå.

Møter med kommunene

Vi har hatt møter med begge kommunene i visitasområdet: Flatanger og Namsos. Folkekirka og den lokale kommunen har mange forbindelser. Den lokale kommunen er over alt den største tilskudds-yteren til den lokale kirkas oppgaver: Kirkelig Fellesråd har et *samfunnsoppdrag* i å være gravferdsmyndighet for alle kommunens innbyggere. Fellesrådet er arbeidsgiver for de aller fleste ansatte, og har ansvar for å ta vare på kirkebygg og -drift, og et ansvar som *trossamfunn* for at kirkene kan fylles med fellesskap og deltakelse for unge og eldre, gjennom gudstjenesteliv, kultur, undervisning og diakoni. Også her har kommunen det lokale finansieringsansvaret. Så det er alltid mange ting å snakke med kommunen om!

Takk til ordførerne Amund Lein i Namsos og Olav Jørgen Bjørkås i Flatanger og deres ledergruppe for åpne og gode samtaler om hvordan vi kan være med og skape trygge og rause samfunn for de som lever og bor her.

Utfordringer

Etter dager med mange møtepunkt er jeg fylt med gode inntrykk. Det er ingen tvil om at det skjer mye bra rundt om!

Jeg har med meg noen punkter som jeg oppfordrer dere til å arbeide videre med:

På engelsk sier vi «Small is beautiful!» : Smått er vakkert! Det er viktig å ta utgangspunkt i det man er og har. Også på små steder er det behov for forandring og mulighet for vekst. Begynn i det gode dere har og gjør: Noe av et beste som finnes overalt, er de menneskelige fellesskapene, og bygdenes vilje til å stille opp når vi opplever at noe er viktig for oss.

- Spør dere selv: Hva betyr det å være kirke på vårt sted, og våre steder? Et det steder det hadde vært fint å ha friluftsgudstjenester, eller vil dere prøve ut annen deltakelse i gudstjenestene? Med én fast prest og gode kirkemusikere, er det også enklere å over tid

introdusere endringer. Jeg vil også oppfordre Statland til å samtale med den lokale frikirke-forsamlinga om det f eks er mulig med én felles gudstjeneste i året. Namdalseid har kanskje en særlig mulighet for å synliggjøre samisk nærvær: hvordan kan dette sporet utvikles i en felles samtale ?

- Jeg oppfordrer menighetsrådene til ett felles møte i året for å samtale videre om mulighetene som ligger i å høre sammen i én felles enhet: kan dere legge noen felles planer for gudstjenesteliv eller samarbeid om arrangementer og tiltak? Hva er det å være kirke på våre steder? Her vil både ansatte og rådsmedlemmer ha nytte av oversikten som ligger i det digitale verktøyet «Kirka vår» .
- Det trengs et felles arbeid med beredskap.. Jeg vil oppfordre de ansatte til å arbeide systematisk med gode planer for håndtering og samarbeid med skoler og kommuner når kriser oppstår.
- Hvordan kan kirka beholde den gode kjennskapen og forbindelsen vi har fått med ungdommen i konfirmasjonstida? Er det mulig å prøve ut samarbeid med andre sokn i fellesrådsområdet for å skape trygge og gode møtestedder for ungdom som går på videregående, utenfor sin egen lokalmenighet ?

Til slutt: **TAKK.**

Et stort takk for gjestfrihet og varm mottakelse overalt! Takk til dere som har planlagt og deltatt under visitasdagene. Takk til Gustav Danielsen, som planla visitasen som fungerende Namdalsprost, og til prost Sven Becker som var med i selve visitasdagene, og til rådgiver Tina Solbakken. Takk til alle for konstruktivt og godt arbeid og medarbeiderskap!

Prost Sven Becker vil følge opp med samtaler og besøk i løpet av det neste halvåret.

Må Gud velsigne menighetene i Statland, Namdalseid og Flatanger, og veien videre som lokalsamfunn og kirke sammen!

Utfordringer

Til visitasen er det utarbeidet rapporter fra Midtre Namdal kirkelige fellesråd, og fra menighetene, ført i pennen av kirkeverge Magne Bergslid og fung prost Gustav Danielsen. De har også vært på befaringer i kirkebyggene.

Tusen takk til dere alle som har planlagt disse dagene så godt! Takk til menighetsrådene, og alt godt vertskap rundt om. Rapportene gir innsikt i de lokale forholdene. De er viktige som forberedelse, og viktig for arbeidet under selve visitasen. Rapportene har vært utgangspunkt for samtalene med de ansatte, rådene og Flatanger og Namsos kommuner. Rapportene vil sammen med dette foredraget utgjøre visitasprotokollen. Denne samlede, skriftlige dokumentasjonen vil også være underlagsmateriale for oppfølgingsarbeidet etter visitasen.